

A két partot - vagy tágabb megközelítésben két világot - összekötő híd az emberiség és a magyarság művelődésének egyik legrégebbi és legmélyebb szimbóluma. Az igény, hogy el lehessen jutni rejtett, tőlünk távol álló, akár veszedelmes tájékokra is, az ősi mítoszok világában gyökeredzik. A híd fogalma gazdag tartalommal, képi erővel bír, s ezért is választották jelen kötet szerkesztői a szerteágazó témák összekötő elemének. A címben foglalt „titkos” jelző nem csupán a politikai rendőrség tevékenységéhez társítható eposzi kellék, hanem annak a korszaknak is egyik jellegadó szava, amelyről a kötet tanulmányai szólnak. Ugyanis a kötet szeretne hidat verni a magyar nemzet különböző részei között, ám az is nyilvánvaló, hogy a diktatúra Magyarországa és a szabad világ között épülő „titkos hidak” hosszú időn át nem annyira az emberek önkéntes közeledését, mintsem azok egyszerűbb elérését, szemmel tartását, megfigyelését, könnyebb befolyásolását szolgálták. A kötetet nyitó, a magyar párt- és kormányzati szervek emigrációval kapcsolatos döntéseit áttekintő tanulmány után szinte az egész világot bejárjuk, térben és időben egyaránt: a NATO egyik bajorországi központjában dolgozó magyar tanárok mindennapjaitól az Ausztráliában letelepedett államvédelmi tisztén át a Kanadából hazatérő 56-os menekültekig, a második világháborút követő nyomorúságos évek zűrzavarától az 1989-es esztendő végéig, sőt még azon is túl. S a társadalmi merítés is igen bőséges: az egyik legjelesebb magyar természettudós elleni állambiztonsági ténykedéstől az egyházi diaszpóra markáns egyéniségein át változatos emigráns női sorsokig.

3950 Ft

Közelmúltunk
Hagyatéka

Az állambiztonság és az emigráció
kapcsolatai 1945-1989

Titkos hidak

Titkos hidak

Az állambiztonság és az emigráció
kapcsolatai 1945-1989

Szerkesztette:
Palasik Mária
Pócs Nándor

ÁBTL | KRONOSZ